

³⁶Povem pa vam: Za vsako prazno^a besedo, ki jo ljudje izgovorijo, bodo dajali odgovor na sodni dan. ³⁷Po svojih besedah boš namreč opravičen in po svojih besedah boš obsojen.«

Zahteva po znamenju

(Mr 8,11–12; Lk 11,29–32)

³⁸Tedaj so se nekateri izmed pis-moukov in farizejev začeli pogovarjati z njim in so rekli: »Učitelj, od tebe bi radi videli znamenje.« ³⁹On pa je odgovoril in jim rekel: »Hudobni in prešuštni rod zahteva znamenje, toda ne bo mu dano znamenje razen znamenja preroka Jona. ⁴⁰Kakor je bil namreč Jona v trebuhu velike ribe tri dni in tri noči, tako bo tudi Sin človekov v osrčju zemlje tri dni in tri noči. ⁴¹Ninivljani bodo na sodni dan vstali s tem rodом in ga obsodili, kajti spreobrnilo so se na Jonovo oznanilo; in glejte: več kakor Jona je tukaj. ⁴²Kraljica Juga bo ob sodbi vstala s tem rodом in ga obsodila, kajti prišla je s konca zemlje, da bi slišala Salomonovo modrost; in glejte: več kakor Salomon je tukaj.«

Nečisti duh se vrne

(Lk 11,24–26)

⁴³»Kadar nečisti duh odide iz človeka, hodi po suhih krajih in išče pokoja, in ga ne najde. ⁴⁴Tedaj pravi: »Vrnil se bom v svojo hišo, iz katere sem odšel.« Ko pride, jo najde prazno, pometeno in urejeno. ⁴⁵Tedaj gre in si privzame sedem drugih duhov, hujših od sebe, in gredo vanjo ter tam prebivajo. Nazadnje je s takim človekom huje, kot je bilo na začetku. Tako bo tudi s tem hudobnim rodом.«

Jezusova mati in bratje

(Mr 3,31–35; Lk 8,19–21)

⁴⁶Medtem ko je še govoril množicam, so stali zunaj njegova mati in njegovi bratje; želeli so govoriti z njim. ⁴⁷In nekdo mu je rekel: »Glej, tvoja mati in tvoji bratje stojijo zunaj in bi radi govorili s teboj.«^b ⁴⁸On pa je tistemu, ki mu je to povedal, odgovoril in dejal: »Kdo je moja mati in kdo so moji bratje?« ⁴⁹In pokazal je na svoje učence ter rekel: »Glejte, to so moja mati in moji bratje. ⁵⁰Kdor koli namreč uresničuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, ta je moj brat, sestra in mati.«

Prilika o sejalcu

(Mr 4,1–9; Lk 8,4–8)

13 Tisti dan je šel Jezus iz hiše in sédel ob jezero. ²Pri njem so se zbrale velike množice, tako da je stopil v čoln in sedel, vsa množica pa je stala na obrežju. ³Takrat jim je veliko povedal v prilikah. Dejal je: »Sejalec je šel sejati. ⁴Ko je sejal, je nekaj semena padlo ob pot.^c Priletele so ptice in ga pozobale. ⁵Drugo seme je padlo na kamnita tla, kjer ni imelo veliko prsti. Hitro je pognalo, ker ni imelo globoke zemlje. ⁶Ko pa je sonce vzšlo, ga je ožgalo, in ker ni imelo korenine, se je posušilo. ⁷Spet drugo je padlo med trnje in trnje je zrastle ter ga zadušilo. ⁸Druga semena pa so padla na dobro zemljo in so dajala sad: eno stoternega, drugo šestdeseternega in spet drugo trideseternega. ⁹Kdor ima ušesa,^č naj poslušaj!«

Namen prilik

(Mr 4,10–12; Lk 8,9–10)

¹⁰Tedaj so pristopili učenci in mu rekli: »Zakaj jim govoriš v prilikah?«

^a Db. *nedejavno*. ^b Vrstica manjka v nekaterih rkp. ^c Ali *na pot*; podobno v v. 19.

^č Nekateri rkp. dodajajo *za poslušanje*.